

“ମିଠେ ବର୍ତ୍ତେ:— ଏହି ପାଠପଢ଼ା ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ଉତ୍ତମ, ଏହାକୁ ହିଁ ଆସ୍ତର ପନ୍ଥା ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାରବଧି ଜମା କରିବାର ଆଧାର କୁହାଯାଉଛି, ଯଦି ଏହି ପାଠପଢ଼ାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ସର୍ବଦା ଶିକ୍ଷକଙ୍କର ମତ ଅନୁସାରେ ଚାଲୁଥାଅ ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବାବା ଡ୍ରାମାର ରହସ୍ୟକୁ ଜାଣିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କେଉଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରାଉଛନ୍ତି ?

ଉତ୍ତର:- ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନ ହେବେ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସର୍ବଦା ଏହି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରାଉଛନ୍ତି ଯେ ପିଲାମାନେ ତୁମେ ଏଭଳି ପୁରୁଷାର୍ଥ କର ଯାହାଦ୍ଵାରା କେବେ ଦଶତ ଭୋଗିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଦଶତରୁ ମୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଯେତେ ଦୂର ସମ୍ଭବ ବାବାଙ୍କୁ ସନ୍ଦେହର ସହିତ ମନେ ପକାଅ । ଚାଲିବା-ବୁଲିବା ସମୟରେ, ଉଠିବା-ବସିବାବେଳେ ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଉଥାଅ ତେବେ ବହୁତ ଖୁସିରେ ରହିବ । ଆତ୍ମା ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଏବେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ବାବା ଆମକୁ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଆମର ଯୋଗ କିପରି ଅଟେ, ତାହା ତ ପିଲାମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛନ୍ତି । ଆମେମାନେ ପବିତ୍ର ଥିଲେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ଅପବିତ୍ର ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ଟା ଜନ୍ମର ହିସାବ ମଧ୍ୟ ଦରକାର ନା । ଏହା ହେଉଛି ଟା ଜନ୍ମର ଚକ୍ର । ଏକଥା ସେମାନେ ହିଁ ଜାଣିବେ ଯେଉଁମାନେ ଟା ଜନ୍ମ ନେଇଥିବେ । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଜଣା ପଡ଼ିଛି । ଯଦି ଏଭଳି ବାବାଙ୍କ କଥା ମାନିବ ନାହିଁ ତେବେ କାହା କଥା ମାନିବ! ବାବାଙ୍କର ମତ ମିଳୁଛି ନା । ଏମିତି ବହୁତ ଅଛନ୍ତି ଯିଏକି କିଛି ମାନୁ ନାହାନ୍ତି । ତେବେ ଏକଥାକୁ କୋଟିକରେ ଜଣେ ହିଁ ମାନିବେ । ବାବା ଶିକ୍ଷା ମଧ୍ୟ କେତେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ହିଁ ଏହି ଶିକ୍ଷାକୁ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ମାନୁଛ । ସମସ୍ତେ ଏକାଭଳି ତ ମାନିବେ ନାହିଁ । ଶିକ୍ଷକଙ୍କର ପାଠପଢ଼ାକୁ ସମସ୍ତେ ଏକାଭଳି ମାନନ୍ତି ନାହିଁ ଅର୍ଥାତ୍ ପଢ଼ନ୍ତି ନାହିଁ । କେହି କେହି ୨୦ ନମ୍ବର ରଖନ୍ତି ତ ଆଉ କେହି ଆଉ କିଛି ନମ୍ବର ରଖନ୍ତି । କେହି ପୁଣି ଫେଲ୍ ମଧ୍ୟ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଫେଲ୍ କାହିଁକି ହୁଅନ୍ତି ? କାହିଁକି ନା ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ମତ ଅନୁସାରେ ଚାଲନ୍ତି ନାହିଁ । ଦୁନିଆରେ ତ ଅନେକ ମତ ମିଳୁଛି, କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଗୋଟିଏ ମତ ମିଳୁଛି । ଏହା ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ମତ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି— ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ଟା ଜନ୍ମ ନେଇଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି— ମୁଁ ଯାହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି— ତେବେ ଏକଥା କିଏ କହିଲେ ? ଶିବବାବା କହିଲେ । ମୁଁ ଯାହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି, ଯାହାଙ୍କୁ ଭାଗୀରଥ କୁହାଯାଉଛି, ସିଏ ନିଜ ଜନ୍ମକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣି ନଥିଲେ । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଣି ନଥିଲ । ମୁଁ ତୁମକୁ ଏବେ ବୁଝାଉଛି । ତୁମେମାନେ ଏତେ ଜନ୍ମ ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନ ଥିଲ ପୁଣି ସତ୍ତୋ-ରନ୍ଦୋ-ତମୋରେ ଗତି କରି ତଳକୁ ଖସି ଆସିଲ । ଏବେ ତୁମେ ଏଠାକୁ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ଆସିଛ । ପାଠପଢ଼ା ହେଉଛି ରୋଜଗାରର ଉତ୍ତମ । ଏହି ପାଠପଢ଼ା ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ଉତ୍ତମ । ଦୁନିଆରେ ପାଠପଢ଼ାରେ କହିବେ ଆଇ.ଏ.ଏସ୍ ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ଉତ୍ତମ । ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ୧୨ କଳା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେବତା ଥିଲ, ଏବେ ସେହି ଗୁଣ କିଛି ବି ନାହିଁ । ଗାଉଛନ୍ତି— ମୁଁ ନିରଗୁଣ, ମୋ ଭିତରେ କୌଣସି ଗୁଣ ନାହିଁ । ସମସ୍ତେ ଏହିଭଳି କହି ଚାଲିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ସର୍ବତ୍ର ଭଗବାନ ବିଦ୍ୟମାନ । ଦେବତାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଭଗବାନ ଅଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଦେବତାମାନଙ୍କ ମୂର୍ତ୍ତି ସାମନାରେ ବସି କହୁଛନ୍ତି— ମୁଁ ନିରଗୁଣ..... ତୁମେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଦୟା ଆସିବ । ଗାୟନ କରାଯାଉଛି— ବାବା ଆନନ୍ଦର ସାଗର ଅଟନ୍ତି, ଦୟାର ସାଗର ଅଟନ୍ତି, ସିଏ ଆମ ଉପରେ ଦୟା କରୁଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ କହୁଛନ୍ତି— ହେ ଇଶ୍ଵର, ଦୟା କର । ବାବାଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ ଭାବୁଛନ୍ତି, ଏବେ ସେହି ବାବା ତୁମ ନିକଟକୁ ଆସିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏଭଳି ବାବାଙ୍କୁ ଯିଏ ଜାଣିଥିବେ ତାଙ୍କର କେତେ ଖୁସି ରହିବା ଦରକାର! ବେହଦର ବାବା ଯିଏକି ଆମକୁ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ପୁଣି ଥରେ ସାରା ବିଶ୍ଵର ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଆମକୁ କେତେ ଖୁସି ହେବା ଦରକାର!

ତୁମେ ଜାଣିଛ— ଆମେ ଶ୍ରୀମତ ଦ୍ଵାରା ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେଉଛୁ । ତେଣୁ ଯଦି ଶ୍ରୀମତକୁ ପାଳନ କରିବା ତେବେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇପାରିବା । ଅଧାକଳ୍ପ ରାବଣର ମତ ଚାଲୁଛି । ଏବେ ବାବା କେତେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଟା ଜନ୍ମ ନେଉଛ, ତୁମେମାନେ ହିଁ ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନ ଥିଲ, ଏବେ ତୁମକୁ ପୁଣି ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନ ହେବାର ଅଛି । ଏହା ହେଉଛି ରାବଣ ରାଜ୍ୟ । ଯେତେବେଳେ ଏହି ରାବଣ ଉପରେ ବିଜୟୀ ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ରାମରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ ହେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ମୋର ଗ୍ଲାନୀ କରୁଛ । ବାବାଙ୍କର ନାମ ଗାୟନ କରିବା ବଦଳରେ ଗ୍ଲାନୀ କରୁଛ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ମୋର କେତେ ଅପକାର କରୁଛ । ଏହିଭଳି ଡ୍ରାମାରେ ନିର୍ଦ୍ଦ୍ୟାରିତ ହୋଇଛି । ଏବେ ସବୁ କଥାକୁ ମୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ବାବା ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ସେହି ଜଣଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି— ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ଉଦ୍ଧାର କରେ । ତେବେ ବୁଝାଇଲା କିଏ ? ତୁମକୁ ଦୁଃଖର ସାଗରରେ କିଏ ବୁଝାଇଲା ? ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବେ ନା । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ମୋର ନାମ ହିଁ ହେଉଛି ବଗିଚାର ମାଲିକ, ନାଉରିଆ । ତେଣୁ ଅର୍ଥ ନ ବୁଝିବା କାରଣରୁ ବେହଦ ବାବାଙ୍କର ବହୁତ ଗ୍ଲାନୀ କରିଛନ୍ତି । ପୁଣି ବେହଦର ବାବା ସେମାନଙ୍କୁ ବେହଦର ସୁଖ

ଦେଉଛନ୍ତି । ସିଏ ଅପକାରୀ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଉପକାର କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଭଗବାନଙ୍କର ଅପକାର କରୁଛନ୍ତି— ଏକଥା ଦୁନିଆର ମନୁଷ୍ୟମାନେ ବୁଝିନାହାନ୍ତି । ସେମାନେ ବଡ଼ ଖୁସିର ସହିତ କହୁଛନ୍ତି— ଜଗତର ସର୍ବବ୍ୟସ୍ଥାପୀ ଅଟନ୍ତି । ତେବେ ଏଭଳି ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଜ ନିଜର ପାର୍ଟି ମିଳିଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଜାଣିଛ— ଯେତେବେଳେ ଦେବୀ ଦେବତାମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା ସେତେବେଳେ ଆଉ କୌଣସି ରାଜ୍ୟ ନଥିଲା । ଭାରତ ସେତେବେଳେ ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏବେ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛି । ତେଣୁ ବାବା ଆସୁଛନ୍ତି ହିଁ ଦୁନିଆକୁ ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନ କରିବା ପାଇଁ, ଯାହାକି ତୁମମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଜଣା ଅଛି । ଯଦି ସାରା ଦୁନିଆକୁ ଏକଥା ଜଣାପଡ଼ିବ ତେବେ ଏତେ ଆତ୍ମା ଏଠାକୁ ପଡ଼ିବା ପାଇଁ କିପରି ଆସିବେ । ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଖୁସି ରହିବା ଦରକାର । କାରଣ ଖୁସି ଭଳି ଆଉ କୌଣସି ଭୋଜନ ନାହିଁ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତୁମେମାନେ ବହୁତ ଖୁସିରେ ରହୁଛ । ସେଠାରେ ଦେବତାମାନଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ-ପାନୀୟ ବହୁତ ସୁକ୍ଷ୍ମ, ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଖୁସିରେ ରହିଥାନ୍ତି । ଏବେ ତୁମକୁ ସେହି ଖୁସି ମିଳୁଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେମାନେ ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନ ଥିଲେ । ଏବେ ପୁଣି ବାବା ଆମକୁ ବହୁତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଯୁକ୍ତି ବତାଉଛନ୍ତି । ଗୀତାରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଧାନ ଅକ୍ଷର ହେଉଛି ମନମନାଭବ । ଏହା ଗୀତାର ଅଧ୍ୟାୟ ଅଟେ ନା । ଗୀତାରେ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ନାମ ଲେଖି ପୁରା ଗୋଳମାଳ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ତାହା ହେଉଛି ଭକ୍ତିମାର୍ଗ । ବାବା ଜ୍ଞାନ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଏଥିରେ ଲଜେଇ ଝଗଡ଼ାର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । କେବଳ ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନ ହେବାର ଅଛି । ଏହା ତମୋପ୍ରଧାନ ଦୁନିଆ ଅଟେ । କଳିଯୁଗରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଦେଖ ଅବସ୍ଥା କ'ଣ ହୋଇଗଲାଣି । ଅସଂଖ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ହୋଇଗଲେଣି । କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ, ଗୋଟିଏ ଭାଷା ଏବଂ ଗୋଟିଏ ସନ୍ତାନ ହୁଏ । ଗୋଟିଏ ହିଁ ରାଜ୍ୟ ଥାଏ । ଏହି ଉତ୍ତମା ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଟେ । ତେବେ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରର ଜ୍ଞାନ, ଅନ୍ୟଟି ହେଉଛି ଯୋଗ । ହୋଲି ଓ ଧୁରିଆ ଜ୍ଞାନମାର୍ଗର ପ୍ରବ । ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଲା ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି— ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ତମୋପ୍ରଧାନ ନୀରବ୍ଧିଶୀରବ୍ଧି ଅବସ୍ଥା ଏବଂ ବିନାଶ ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେମାନେ ମୋତେ ଡାକିଛ ଯେ ଆମକୁ ଆସି ପାବନ କର । କାରଣ ତୁମେମାନେ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛ । ପତିତ-ପାବନ ମୋତେ ହିଁ କହୁଛ । ଏବେ ମୋ ସହିତ ଯୋଗ ଲଗାଅ, କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ମୁଁ ତୁମକୁ ସବୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ବୁଝାଇବି ବାକି ତୁମେ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନନ୍ତରରୁ ଅସତ୍ୟ ପଥରେ ଚାଲି ଆସିଛ । ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନରୁ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛ ।

ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେଉଛନ୍ତି, କହୁଛନ୍ତି-- ଗେହ୍ଲା ପିଲାମାନେ, ଏବେ ତୁମର ଆତ୍ମା ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛି । ତେବେ ତୁମର ଏମିତି ଅବସ୍ଥା କିଏ କଲା ? ଝି ବିକାର ହିଁ କଲା । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ତ ଏତେ ପ୍ରଶନ୍ନ ପଚାରୁଛନ୍ତି ଯାହାକି ମୁଣ୍ଡ ଖରାପ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ଶାସ୍ତ୍ରର ବିଷୟରେ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରିବା ସମୟରେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଲଜେଇ କରିଥାନ୍ତି । ଜଣେ-ଜଣଙ୍କୁ ମାତ୍ର ମଧ୍ୟ ମାରିଥାନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ ବାବା ତୁମକୁ ପତିତରୁ ପାବନ କରୁଛନ୍ତି, ଏଥିରେ ଶାସ୍ତ୍ରର କ'ଣ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ତୁମକୁ ପାବନ ହେବାର ଅଛି ନା । କଳିଯୁଗ ପରେ ସତ୍ୟଯୁଗ ନିର୍ଗତି ଆସିବ ତେଣୁ ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଗତି ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବ । ତୁମର ଆତ୍ମା ବର୍ତ୍ତମାନ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛି ତେଣୁ ଶରୀର ମଧ୍ୟ ତମୋପ୍ରଧାନ ମିଳିଛି । ସୁନା ଯେତେ କ୍ଷୀରେଟର ହୋଇଥିବ, ଗହଣା ମଧ୍ୟ ସେହିଭଳି ତିଆରି ହେବ । ସୁନାରେ ଖାଦ୍ୟ ମିଶିଥାଏ ନା । ଏବେ ତୁମକୁ ୨୪ କ୍ଷୀରେଟ୍ ସୁନା ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସେଥିପାଇଁ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୁଅ । ତୁମେ ଦେହ ଅଭିମାନରେ ଆସିବା ଦ୍ଵାରା ଛି-ଛି ପତିତ ହୋଇଯାଇଛ । ତୁମ ଭିତରେ କୌଣସି ଖୁସି ନାହିଁ । ରୋଗ-ବେମାରୀ ଆଦି ସବୁ ଅଛି । ଏବେ ମୁଁ ପତିତ-ପାବନ ଆସିଛି, ତୁମେମାନେ ମୋତେ ଡାକିଛ । ମୁଁ କୌଣସି ସାଧୁ-ସନ୍ଥ ନୁହେଁ । ଯଦି କେହି ଏଠାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି, କହୁଛନ୍ତି ଗୁରୁଜୀଙ୍କର ଦରଶନ କରିବୁ । ତେବେ ତାଙ୍କୁ କୁହ ଏଠାରେ କେହି ଗୁରୁଜୀ ନାହାନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦରଶନ ଦ୍ଵାରା କୌଣସି ଲାଭ ମଧ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ । ବାବା ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାକୁ ସହଜ ରୀତିରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମେ ଯେତେ ମନେ ପକାଇବ ସେତେ ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବ । ପୁଣି ତା'ପରେ ଦେବତା ହୋଇଯିବ । ଏଠାକୁ ତୁମେ ପୁଣି ଥରେ ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନ ଦେବତା ହେବା ପାଇଁ ଆସିଛ ନା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଇବା ଦ୍ଵାରା ତୁମର କଳଙ୍କ ଛାଡ଼ିଯିବ, ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବ । ତେବେ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ଏଭଳି ହୋଇପାରିବ ନା । ତେଣୁ ଉଠିବା-ବସିବା ଚାଲିଲା ବେଳେ କେବଳ ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଅ । ସନ୍ନାମ କରିବା ସମୟରେ କ'ଣ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ? ତେଣୁ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ତୁମର କଳଙ୍କ ଛାଡ଼ିଯିବ ଏବଂ ଖୁସିର ପାରଦ ଚଢ଼ି ରହିବ । ମୁଁ ତୁମକୁ ଅସରନ୍ତି ଧନ ଦେଉଛି । ତୁମେ ଏଠାକୁ ବିଶ୍ଵର ମାଲିକ ହେବା ପାଇଁ ଆସିଛ । ସେଠାରେ ତୁମେ ସୁନାର ମହଲ ତିଆରି କରିବ । ସେଠାରେ କେତେ ହୀରା-ନୀଳା ଥିବ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଯେଉଁ ମନଦିର ଆଦି ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି ସେଥିରେ କେତେ ହୀରା ନୀଳା ଖରିତ ହେଉଛି । ଅନେକ ରାଜା ମନଦିର ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ତେବେ ଏତେ ହୀରା-ସୁନା କେଉଁଠାରୁ ଆସିଲା ? ଏବେ ତ କିଛି ନାହିଁ । ଏହି ଉତ୍ତମାର ରହସ୍ୟ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଏହା କିପରି ଘୁରି ଚାଲିଛି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିବ ଯେଉଁମାନେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଭକ୍ତି କରିଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ କରମାନୁସାରେ ହିଁ ବୁଝିବେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଜଣାପଡ଼ିବ ଯେ କିଏ ବହୁତ ସେବା କରୁଛନ୍ତି, କିଏ ବହୁତ ଖୁସିରେ ରହୁଛନ୍ତି, କିଏ ବାବାଙ୍କ ସମ୍ପୃକ୍ତିରେ ରହୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହି ଅବସ୍ଥା ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ହେବ । ଯୋଗ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଗତି କରିବା ଦରକାର କାରଣ ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନ ହେବାର ଅଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ତେଣୁ ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେବାର ଅଛି । ଲଏ (ବରହୁମାବାବା) ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଶିବବାବା ମୋ ସାଥୀରେ ଅଛନ୍ତି । ମୁଁ ତାଙ୍କଠାରୁ ଶୁଣୁଛି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ତାହା ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଶୁଣୁଛି । ବାବା କାହାକୁ ତ ଶୁଣାଇବେ ନା । ଜ୍ଞାନ ଅମୃତର କଳ୍ପ ତୁମ ମାତାମାନଙ୍କୁ

ମିଳିଛି । ମାତାମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ବାଣ୍ଟିବାର ସେବା କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ସୀତା ମଧୁ ଅଟ । ରାମ ତ ଜଣେ ଅଟନ୍ତି । ତୁମେ ସମସ୍ତେ କନ୍ୟା ଅଟ, ମୁଁ ହେଉଛି ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କର ବର । ବାବା ତୁମକୁ ଶୁଦ୍ଧାଗାର କରି ଶୁଦ୍ଧ ଘରକୁ ଘୋର ଦେଉଛନ୍ତି । ଗାୟନ ମଧୁ କରୁଛନ୍ତି— ଭଗବାନ ପିତାମାନଙ୍କର ମଧୁ ପିତା ଅଟନ୍ତି, ପିତାମାନଙ୍କର ମଧୁ ପତି ଅଟନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ପଟେ ତାଙ୍କର ମହିମା କରୁଛନ୍ତି ପୁଣି ଅନ୍ୟ ପଟେ ଗ୍ଲାମୀ କରୁଛନ୍ତି । ଶିବବାବାଙ୍କର ମହିମା ଅଲଗା ଏବଂ କୃଷ୍ଣଙ୍କର ମହିମା ଅଲଗା । ପଦ ମଧୁ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅଲଗା ଅଲଗା । ଏଠାରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମିଶାଇ ଗୋଟିଏ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ଅନ୍ଧକାର ନଗରୀ... ଏବେ ତୁମେ ବାବାଙ୍କର ହୋଇଛ । ତୁମେ ଶିବବାବାଙ୍କର ନାତି ନାତୁଣୀ ଅଟ ନା । ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କର ତାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେବାର ଅଧିକାର ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଏହି ବରହମାବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ତ କିଛି ସମ୍ପତ୍ତି ନାହିଁ । ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିଥାଏ ଶାରୀରିକ ଏବଂ ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କ ନିକଟରୁ । ତୃତୀୟ କେହି ନାହାନ୍ତି ଯାହାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିବ । ଏହି ବରହମା ମଧୁ କହୁଛନ୍ତି—ମୁଁ ମଧୁ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଉଛି । ପାରଲୋକିକ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ ମନେ ପକାଇଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟଯୁଗରେ କେହି ମନେ ପକାଇବେ ନାହିଁ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଜଣେ ପିତା ଥାନ୍ତି ଏବଂ ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ଦୁଇ ଜଣ ପିତା ଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସଂଗମଯୁଗରେ ତିନି ଜଣ ପିତା ଥାନ୍ତି— ଲୋକିକ, ପାରଲୋକିକ ଏବଂ ତୃତୀୟରେ ହେଉଛନ୍ତି ଅଲୋକିକ ପିତା । ଏହି ଅଲୋକିକ ପିତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି । ସ୍ଵାତ୍ମକୁ ମଧୁ ତାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ବରହମାଙ୍କୁ (ଏତମ୍) ଆଦି ପୁରୁଷ ମଧୁ କୁହାଯାଏ । ଗ୍ରେଟ୍-ଗ୍ରେଟ୍ ଗ୍ରେଟ୍ ଫାଦର ମଧୁ କୁହାଯାଏ । କିନ୍ତୁ ଶିବଙ୍କୁ ତ କେବଳ ପିତା ହିଁ କହିବା । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ବଂଶାବଳୀ ବରହମାଙ୍କଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଆଦିପିତା କୁହାଯାଏ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ତ ବହୁତ ସହଜ । ତୁମେମାନେ ୮୪ ଜନମ ନେଉଛ । ଏହାକୁ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଚିତ୍ର ମଧୁ ଅଛି । ତେବେ ଏଥିରେ ଓଲଟା ପରାମର୍ଶ କରିବା ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ରକ୍ଷି ମୁନିମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ସେମାନେ କୁହନ୍ତି ଆମେ ଜାଣିନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏବେ ବାବା ଆସି ନିଜର ପରିଚୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏଭଳି ପିତାଙ୍କୁ କେତେ ସନ୍ଦେହର ସହିତ ମନେ ପକାଇବା ଦରକାର ।

ଏବେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଡ୍ରାମାନୁସାରେ ଧୀରେ ଧୀରେ ଉପରକୁ ଚଢ଼ୁଛ । କଲ୍ପ କଲ୍ପ ଧରି କୁମାରାନୁସାରେ କେହି ସତ୍ତୋପରାଧାନ କେହି ସତ୍ତୋ, ରଜୋ, ତମୋ ହୋଇଥାନ୍ତି । ସେଠାରେ ପଦ ମଧୁ ଏହିଭଳି ମିଳିଥାଏ ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି— ପିଲାମାନେ, ଭଲ ଭାବରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କର, ଯେମିତି ଦଶ୍ଵତ ଭୋଗିବାକୁ ନପଡ଼ୁ । ଖାଇବାକୁ ନପଡ଼ୁ । ବାବା ତ ପୁରୁଷାର୍ଥ ନିର୍ଗତି କରାଉଛନ୍ତି । ଯଦିଓ ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ହିଁ ହେବେ ଯେଉଁମାନେ କଲ୍ପ ପୁରବରୁ ହୋଇଥିବେ କିନ୍ତୁ ପୁରୁଷାର୍ଥ ତ ନିର୍ଗତି କରାଇବେ । ଯେଉଁମାନେ ବାବାଙ୍କର ନିକଟତର ଅଟନ୍ତି ସେହିମାନେ ପୂଜା ମଧୁ ଭଲ ଭାବରେ କରିଥାନ୍ତି । ପୁରଥମେ-ପୁରଥମେ ତୁମେ ମୋର ହିଁ ପୂଜା କରୁଛ । ପୁଣି ତା’ପରେ ଦେବତାମାନଙ୍କର କରୁଛ । କିନ୍ତୁ ଏବେ ତୁମକୁ ଦେବତା ହେବାର ଅଛି । ତୁମେ ନିଜର ରାଜ୍ୟ ଯୋଗବଳ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଥାପନ କରୁଛ । ଯୋଗବଳ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ତୁମେ ବିଶ୍ଵର ରାଜ୍ୟ ପଦ ନେଉଛ, ବାହୁବଳ ଦ୍ଵାରା କେହି ବିଶ୍ଵର ରାଜପଦ ନେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଦୁନିଆରେ ଭାଇ-ଭାଇ ମଧୁରେ ଲଢ଼େଇ କରାଉଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ କେତେ ବାରୁଦ ଆଦି ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କୁ ଉଧାର ଦେଉଛନ୍ତି । ବାରୁଦ ବିନାଶ ପାଇଁ ହିଁ ତିଆରି ହୋଇଛି । କିନ୍ତୁ ଏକଥା କାହା ବୁଝିପରେ ଆସୁନାହିଁ କାହିଁକି ନା ସେମାନେ କଲ୍ପର ଆୟୁଷ ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ ବୋଲି ଭାବୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଘୋର ଅନ୍ଧକାରରେ ଅଛନ୍ତି ନା । ବିନାଶ ଯେତେବେଳେ ହେବ ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତେ କୁମ୍ଭକରୁଣ୍ଡ ନିଦ୍ରାରେ ଶୋଇ ରହିଥିବେ । କିଛି ଜାଣିପାରିବେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ବରତ୍ତମାନ ତୁମେମାନେ ଜାଗରତ ଅଛ । ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ଜାଗରତ ଜ୍ୟୋତି, ଜ୍ଞାନର ସାଗର । ସିଏ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସମାନ କରୁଛନ୍ତି । ଦୁନିଆରେ ହେଉଛି ଭକତି ଏବଂ ଏହା ହେଉଛି ଜ୍ଞାନ । ଜ୍ଞାନ ଆଧାରରେ ତୁମେମାନେ ସୁଖୀ ହେଉଛ । ତୁମକୁ ଖୁସି ରହିବା ମଧୁ ଦରକାର କାହିଁକି ନା ତୁମେମାନେ ପୁଣି ସତ୍ତୋପରାଧାନ ହେଉଛ । ତେଣୁ ସେଥିପାଇଁ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ ବେହଦର ସନ୍ଧ୍ୟାସ । ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ତ ବିନାଶ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଏଥିପାଇଁ ପରାକ୍ରମିକ ବିପ୍ଳବମଧୁ ମଧୁ ସହଯୋଗ କରୁଛି । ବିନାଶ ସମୟରେ ତୁମକୁ ଖାଦ୍ୟ ମଧୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ମିଳିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତୁମେ ନିଜର ଖୁସି ରୂପକ ଭୋଜନରେ ମଜି ରହିଥିବ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଏସବୁ କିଛି ବିନାଶ ହେବାର ଅଛି । ତେଣୁ ଏଥିରେ ଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵରେ ପଡ଼ିବାର କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ମୁଁ ଆସୁଛି ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୁଣି ଥରେ ସତ୍ତୋପରାଧାନ କରିବା ପାଇଁ । କଲ୍ପ-କଲ୍ପ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ମୁଁ ହିଁ କରୁଛି । ଆରହା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସନ୍ଦେହଭରା ସମ୍ବୃତ୍ତି ଏବଂ ସୁପରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :-

(୧) ନିଜେ ଭଗବାନ ଆମ ଉପରେ ସଦୟ ହୋଇଛନ୍ତି ସିଏ ଆମକୁ ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି, ଏହି ନିଶାରେ ସରବଦା ରହିବାକୁ ହେବ । ପାଠପଢ଼ା ହେଉଛି ରୋଜଗାରର ଆଧାର, ତେଣୁ ଏହାକୁ କେବେ ବନ୍ଦ କରିବାର ନାହିଁ ।

(୨) ଅସରନ୍ତି ଖୁସିର ଅନୁଭବ ନିଜେ କରିବା ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କରାଇବାକୁ ହେବ । ଚାଲିବା-ବୁଲିବା ସମୟରେ ମଧୁ ଦେହୀ

ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ବାବାଞ୍ଜୁ ମନେ ପକାଇ ଆତ୍ମାକୁ ସତ୍ତୋପରଧାନ ନିଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:-

ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବୃତ୍ତି ଦ୍ଵାରା ବିଶ୍ଵର ବାତାବରଣକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଥିବା ଆଧାରମୂରତ ହୁଅ ।
ତୁମେ ପିଲାମାନେ କେବଳ ନିଜ ଜୀବନର ଆଧାର ନୁହଁ କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ଵର ସର୍ବ ଆତ୍ମାତ୍ମକର ଆଧାର ମୂରତ ଅଟ । ତୁମର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବୃତ୍ତି ଦ୍ଵାରା ବିଶ୍ଵର ବାତାବରଣ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଉଛି । ତୁମର ପବିତ୍ର ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ଵାରା ସାରା ବିଶ୍ଵର ଆତ୍ମାମାନେ ଏବଂ ପ୍ରକୃତି ଉଭୟ ପବିତ୍ର ହେଉଛନ୍ତି । ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ଵାରା ସୃଷ୍ଟି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଉଛି । ତୁମର ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମ ଆଧାରରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠତାରୀ ଦୁନିଆର ନିର୍ମାଣ ହେଉଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଯେହେତୁ ତୁମେ ଏତେ ବଡ଼ ଗୁରୁ ଦାୟିତ୍ଵର ମୁକୁଟ ପିନ୍ଧୁଛ ତେଣୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟରେ ତୁମକୁ ରାଜ ସିଂହାସନ ଏବଂ ରାଜମୁକୁଟ ମିଳୁଛି ।

ସ୍ଵଲୋଗାନ:-

ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ବାବାଞ୍ଜୁ ନିଜର ସାଥୀ କରିଦିଅ ତେବେ କୌଣସି ବି ବିଘ୍ନ ତୁମ ପାଇଁ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***